

omschrijving	Voorwoord almanak Chemisch Dispuut Leiden 80 jaar
nummer	26100
datum	januari 2006
embargo tot	20 mei 2006
auteur	Ruben E. A. Musson
inlichtingen	almanak@chemischdispuutleiden.nl
website	www.ream.nl

VOORWOORD

Waarde leden en ereleden van het CDL, geachte lezer,

Ons bestuur werd als een handjevol uit een boom gevallen eikels bijeengeraapt in een moeilijke periode van het CDL. Quaestor Martijn had al een jaar lang lopen galmen dat hij de pecunia graag een jaar wilde beheren en ab actis Heleen had – mogelijk als uitvloeisel van haar nauwe connecties met mijn bestuursovergrootvader Sikke (een gepast epitheton voor een grote man), die binnen het CDL op de achtergrond nog altijd een welkom deuntje meezong als het ging om statuten en reglementen – ook al aangegeven wel interesse te hebben. Assessor Koen dreigde het even te druk te gaan krijgen, omdat hij voornemens was zijn woordenschat wat te gaan uitbreiden met welluidende Russische kroegkreten, maar aangezien drukke mensen in de regel de meeste tijd hebben – zo ook ik – kwamen we toch gevierden in het 69^e bestuur van het CDL terecht, dat bij onze installatie “Rubijn: fleur & fijn” gedoopt werd. Nu, vier jaar later, is Heleen aan het werk en worden Koen en Martijn wetenschappelijk uitgemolken als aio; ikzelf ben gedeserteerd naar Amsterdam, voor de pilot-master Forensische Wetenschappen, en nog steeds in de kost bij de IB-groep.

Toch nog enigszins (emotioneel) bij het CDL betrokken, was het meest onalledaagse nieuws dat ons in de afgelopen tijd ter ore is gekomen het bericht dat de CDL-kamer is verhuisd. Het valt te betwisten of het toe te schrijven is aan de scabreuze markeerstiftkleuren waarmee B72 het nieuwe hok onder de schotel heeft toegetakeld, maar ik had het toch niet erg gevonden als de studieverenigingen in de kelder waren blijven resideren. Het karakteristieke aanzicht van een steeds groter wordende stapel vuile borden onder – diverse andere voorzetsels conveniëren hier ook – de wasbak, een voetbal in de gang, drie kleine, overigens erg smerige ruitjes (met af en toe een dikke kippenkont ervoor) als enige bron van daglicht en twee halve, uitgewoonde banken – het moment om een nostalgisch traantje weg te pinken dient zich aan –, had nog best wat langer gekoesterd mogen worden. Je komt de leukste mensen tegen onder de grond, naast borrelaars van divers gevederte bijvoorbeeld de TD, om ongedierte (muizen, Dufteriken in jacquet) op te veggen. Afgaand op het geluid dwaalde zelfs Darth Vader ooit eens door de krochten, maar dat bleek dan bij nader inzien een brandweeroefening te zijn.

Het hok in de kelder werd uiteindelijk een driedimensionale collage van stukjes geschiedenis. Ieder bestuur bracht veranderingen aan en liet karakteristieke dingen achter. Bestuurswissels gingen gepaard met ambachtelijk handwerk, waarbij de CDL-kamer gewoontegetrouw getooid werd met souvenirs in verf. Daarenboven placht dit handwerk zich frequenter dan door het beheer gewenst uit te strekken tot de muur die de CDL-kamer van zijn buurman, de kleine Delftse enclave cui nomen “Life” scheidde. Het was goed toeven “at the bright side of Life”. Op de geur van tosti’s, waar zij ons overvloedig deel in lieten hebben, voorzover het althans de geur betrof, werd onzerzijds dankbaar geriposteerd met Rammstein-muziek als ontbijt en stroomafsluitingen.

Op het jaar dat wij in de kelder hebben mogen doorbrengen, kijken wij met veel plezier terug. De borrels in de borrelbunker, de bezoeken aan andere besturen, de contacten met bedrijven en de chemische symposia hebben ervoor gezorgd dat wij nu “meer weten”. Onze taken zijn naar behoren overgenomen door nieuwe generaties besturen. Ouders hebben altijd veel kopzorgen over hun kinderen, terwijl ze met hun kleinkinderen doorgaans alleen maar blij zijn. Zo ook wij, gezegend met zoon Joris en kleinzoon Reint.

Aan het begin van dit stukje maakte ik gewag van een moeilijke periode voor het CDL. Deze kenmerkte zich door teruglopende studentenaantallen (= minder leden) en slechtere voorzieningen binnen de Opleiding Scheikunde. Tijdens ons bestuursjaar waren de Opleiding en de Faculteit vooral bezig met de opzet van de nieuwe studie Sustainable Molecular Science & Technology, in samenwerking met de TU Delft, en men leek zich niet al te druk te maken over wat er onder studenten Scheikunde speelde. SMS&T werd een studie à la Life Science & Technology, dat een paar jaar eerder ter wereld was gekomen. LS&T’ers hadden al hun eigen studievereniging, Life, maar de SMS&T-studenten zouden geadopteerd worden door het CDL en onze Delftse zusjes, TG (om de afkortingenregen te completeren). Tijdens al mijn veldwerk als student-assistent heb ik het genus LS&T-student en in het bijzonder hun paargedrag gedetailleerd kunnen observeren. Ieder jaar worden er nieuwe combinaties gevormd, die onmiskenbaar eerder als kinetisch dan als thermodynamisch product van de onderlinge interacties tussen de studenten bestempeld moeten worden. Zij op hun beurt vinden ons chemici contactgestoord, raar, vakidoot, raar, uit grootmoeders tijd stammend, raar... maar vooral raar. Wat moet je dan verwachten van SMS&T, oftewel “Leiden+Delft: the sequel”, gezien de ervaring dat een vervolg doorgaans slechter is dan het origineel? Gelukkig valt het mee. SMS&T’ers zijn net zo excentriek als wij, en we zijn daarom blij hen in onze vereniging te hebben.

Het meest recente wapenfeit in de steeds intensiever wordende samenwerking tussen Leiden en Delft – dit heeft niks met het CDL te maken – betrof de ontgroeningceremonie annex oratie van coryfee-hoogleraar Frits Bolkestein. Aangezien Frits aan beide universiteiten benoemd was, vond dit schouwspel plaats “ergens in het midden”: in de Nieuwe Kerk te Den Haag, waar de Leidse Universiteit wat koloniën heeft in de vorm van de Campus Den Haag. De traditionele optocht van het cortège van het Academiegebouw naar de Pieterskerk zou in eerste instantie op waardige wijze worden vervangen door een wandelingetje van het Stadhuis in Den Haag naar de overkant van de straat, alwaar de Nieuwe Kerk stond te schitteren in de regen. Aangezien echter de gemeente het verkeer weigerde stil te leggen en het wat stumperig oogt als een klont hoogleraren op het knopje van de verkeerslichten staat te drukken alvorens met hernomen plechtigheid in hun toga’s naar de

overkant te kunnen ruisen, werd de processie door hartje Den Haag vervangen door een paar strafondjes rond de kerk. Al snel vochten enkele doordrukdecanen (te herkennen aan de op hun toga's genaaide elleboogbeschermlapjes) zich de kopgroep in, terwijl Frits zich aan de staart van het peloton al puffend en met beide handen zijn toga optrekkend een weg baande door de moerassige achtertuin van de kerk, nog niet geheel gewend aan alle academische poppenkast. Met de finish in zicht waren aller ogen gericht op de pedels van beide universiteiten, die, wild zwaaiend met hun pedelpalen als waren het lichtzwaarden, in een hevige strijd om de eer verwickeld waren (de onze had de mooiste snor). Dat de ceremonie het vooral moest hebben van deze Coopertest, bleek tijdens de oratie. We hadden het allemaal al eerder gehoord... Overigens was ik niet in persona bij de plechtigheid aanwezig, maar tel een rijke fantasie op bij zeven jaar in Leiden en voilà, een mooie hersenschim.

Veranderingen waren er in de laatste vijf jaar overal. Kijk maar naar de steeds weer terugkerende versimpeling van het eerstejaarsonderwijs om beter aan te sluiten bij de voorkennis van de tweebenige eindproducten van de Tweede Fase, en naar de uiteindelijk weer toenemende studentenaantallen! Tempora mutantur, maar veranderingen hebben niet altijd goed uitgekapt. Laten wij daarom trots zijn op onze studievereniging, die al die veranderingen in 80 jaar tijd het hoofd heeft weten te bieden – de nu voor u liggende almanak moge hiervan getuigen – en daarbij niet arbeidsongeschikt is geraakt, niet is ontslagen, niet vroegtijdig is uitgetreden, niet achteraan het peloton struikelt, en zelfs nog niet eens aan pensionering dénkt. Als je dan geen kras oudje bent...

Alle geluk en wijsheid wens ik het CDL en u allen toe.

Ruben E. A. Musson
praeses van het 69e bestuur, 2001-2002